

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14C/37/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112221961
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:8112221961.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, v konaní zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi V. B., L.. XX. XX. XXXX, P. Č.. J. J. J., T. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 248,95 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom doručeným súdu dňa 18. 07. 2012 žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 248,95 Eur s príslušenstvom z titulu zmluvnej pokuty na základe zmluvy o pripojení vrátane dodatku k zmluve, predmetom ktorej bol záväzok spoločnosti Slovak Telekom, a. s. t. j. právneho predchodcu T-Mobile Slovensko a. s. poskytnúť odporcovi elektronické komunikačné služby a odporca sa zaviazal odoberať služby a riadne za ne zaplatiť včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Peňažná pohľadávka navrhovateľa predstavuje zmluvnú pokutu, ktorá mu bola postúpená na základe zmluvy o postúpení zo dňa 16. 12. 2011 medzi Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom. Uplatnená zmluvná pokuta navrhovateľa bola dohodnutá v dodatku k zmluve o pripojení.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení, taktiež vo svojom písomnom návrhu uviedol, že odporca nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým za to, že si nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby a jeho SIM karta bola vypojená z prevádzky, čím odporca porušil povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, kedy by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedá protizáväzok navrhovateľa zabezpečiť mu telekomunikačné zariadenie zn. Sagem mi301x za cenu 0,03 Eur. Ďalej uviedol, že zmluvná pokuta má okrem satisfakčnej funkcie aj preventívnu funkciu a vzhľadom na úpravu § 3 ods.3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. je primeraná, nakoľko v uvedenom prípade si navrhovateľ neuplatňuje zmluvnú pokutu až v takej výške ako by mu bolo dovolené daným nariadením vlády.

Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16. 12. 2011, zmluvou o pripojení zo dňa 19. 06. 2006, dodatkom k zmluve z toho istého dátumu, faktúrou č. 7906375436, cenníkom mobilných telefónov, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných a elektronických komunikačných služieb a zistil tento skutkový stav:

Slovak Telekom, a. s. (právny nástupca T-Mobile Slovensko a.s.) uzatvoril ako postupca dňa 16. 12. 2011 zmluvu o postúpení pohľadávok s navrhovateľom ako postupníkom, ktorou postúpila svoje peňažné pohľadávky voči dlžníkovi špecifikované v prílohách zmluvy vrátane pohľadávky voči odporcovi (zmluva registrovaná na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. Spr 266/2012).

Dňa XX. XX. XXXX bola uzatvorená zmluva o pripojení podľa § 43 a nasledujúcich zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov vrátane dodatku, na základe ktorej sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytnúť odporcovi služby verejnej telefónnej siete tak, ako si ich zvolil v zmluve k dodatku o pripojení. Zároveň mu vzniklo právo na zakúpenie telekomunikačného zariadenia zn. Sagem mi301x za cenu 0,03 Eur. Odporca podľa tvrdenia navrhovateľa riadne a včas nezaplatil cenu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných a elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, platným cenníkom služieb a dodatkom k zmluve. Pre prípad porušenia zmluvných povinností bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 7 500,-- Sk, t. j. 248,95 Eur.

Súd vo veci vyhlásil rozhodnutie bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 115a ods.2 a § 200ea ods.1 OSP.

Podľa § 43 ods.1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa bodu 5 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 19. 06. 2006 v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm.a), v bode 2.3 alebo bode 4 tohto dodatku alebo článku 3 bod 3.6 všeobecných podmienok alebo v článku 6 alebo v článku 5 bod 5.2 písm.a) až c) všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 7 500,-- Sk.

Podľa § 544 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Súd na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaných právnych predpisov dospel k názoru, že dňa XX. XX. XXXX bola platne uzatvorená zmluva o pripojení vrátane dodatku k tejto zmluve v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. Na základe tejto zmluvy právny predchodca navrhovateľa ako poskytovateľovi služieb vznikla povinnosť poskytnúť odporcovi zvolené služby pri využívaní verejnej mobilnej rádiatelefónnej siete, predatť odporcovi mobilný telefón a odporcovi vznikla ako užívateľovi povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby určené podľa odpočtu poskytnutých služieb vyúčtované navrhovateľom vo forme daňového dokladu, a to faktúry podľa článku 7.3 všeobecných podmienok a zaplatiť kúpnu cenu mobilného telefónu. Pre prípad porušenia zmluvných povinností medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté právo poskytovateľa služieb na zmluvnú pokutu.

V danom prípade o konanie sporové, teda rozhodovanie o spore medzi dvoma stranami o právo, ktoré im patrí. Takéto konanie je ovládané zásadou prejednávavou, čiže iniciatíva na zhromaždenie skutkového základu leží zásadne na účastníkoch konania. Súd v konaní zisťuje skutkový stav veci, pričom ide o to, aby poznatky súdu o skutočnostiach boli v súlade, a to čo možno v najvernejšom súlade s objektívnou realitou. Treba zdôrazniť, že absolútny stav objektívnej reality sa dokazovaním nikdy nemôže dosiahnuť a súd sa musí k nej len priblížiť. Súd získava poznatky určeným spôsobom v zmysle občianskeho súdneho poriadku teda procesným dokazovaním. Pre túto činnosť sú vždy nutné tvrdenia o týchto skutočnostiach. To vyplýva z toho, že v procese sa súdu dokazuje pravdivosť tvrdenia o týchto skutočnostiach. O nich dozvedá z prednesu účastníkov konania a z vykonaného dokazovania.

Občiansky súdny poriadok ukladá povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti v § 79 ods.1 OSP tomu, kto podáva návrh na začatie konania. V § 101 ods.1 OSP ukladá účastníkom úplné tvrdenie potrebných skutočností. V danom prípade okrem tvrdení zo strany navrhovateľa neboli predložené žiadne dôkazné prostriedky o týchto skutočnostiach, napriek tomu, že navrhovateľ bol v priebehu konania niekoľkokrát poučený o tom, akým spôsobom má predkladať prípadné dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení a to aj za použitia ustanovenia § 120 ods.4 OSP.

Povinnosť tvrdiť a dôkazná povinnosť postihuje účastníkov v konaní ovládanou zásadou prejednávavou teda v konaní spornou. Nesplnenie tejto povinnosti môže mať pre účastníka nepriaznivý dôsledok. Ak sa súd o potrebných skutočnostiach nedozvie inak, napríklad z výsledku dokazovania, nebude môcť potrebnú skutočnosť urobiť predmetom svojho poznania a bude nútený pre nedostatok odôvodnenia návrh vo veci zamietnuť. Tento procesný dôsledok je procesnou ujmou navrhovateľa, ktorý nesplnil tieto svoje procesné povinnosti. Okolnosť, že účastník v spore ovládanom zásadou prejednávavou nesie nebezpečenstvo nepriaznivého výsledku v procese sa nazýva v procesnej teórii jeho procesnou zodpovednosťou. Tento procesný dôsledok sa označuje ako bremeno tvrdenia. Toto je možné vymedziť ako procesný dôsledok postihujúci účastníka za to, že bude vykonané tvrdenie potrebné na odôvodnenie návrhu účastníka urobeného v sporovom konaní. Ten kto má povinnosť tvrdenia, má aj povinnosť uniesť potrebné dôkazné prostriedky, ktorými sa tieto tvrdenia majú preukázať. Dôkazná povinnosť je teda nutným dôsledkom povinnosti tvrdenia. Ak nebude potrebné tvrdenie preukázané, jeho návrh vo veci bude zamietnutý. Tento procesný dôsledok v spojení s dôkaznou povinnosťou sa nazýva dôkazné bremeno. Dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno znášajú účastníci konania. Súd je povinný vykonať iba navrhnuté dôkazy ak ich uzná za právne relevantné. Súd vychádza z výsledkov dokazovania navrhnutého účastníkmi konania. V tejto súvislosti navrhovateľ dôkazy na preukázanie svojich tvrdení nenavrhol a zo žiadneho ustanovenia občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že by súd musel resp. mohol v sporovom konaní vyhľadávať za navrhovateľa resp. za ktoréhokoľvek účastníka alebo vyžadovať od neho presne formulované dôkazné prostriedky na preukázanie jeho tvrdení v konaní.

Súd na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaného právneho názoru dospel k záveru, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal porušenie povinnosti odporcu uhrádzať cenu poskytnutých služieb riadne a včas tak, ako to tvrdil v návrhu vo veci samej a neskôr vo svojom písomnom vyjadrení. Navrhovateľ len tvrdil „že odporca nedodrжал konkrétne určené povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zmluvy o pripojení resp. dodatku k zmluve o pripojení“ a tiež v časti, kde uvádzal „keby žalovaný splnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať za poskytnuté služby“ a odporca by splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu navrhovateľa poskytnúť odporcovi zmienený benefit. Navrhovateľ len tvrdil, že odporca si nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby a jeho SIM karta bola vypojená z prevádzky, čím porušil svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti.

Navrhovateľ tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal, teda nešpecifikoval, ktoré povinnosti odporca porušil alebo nesplnil tak, že jeho SIM karta bola vypojená z prevádzky. Súd vychádza z takého právneho názoru, že pokiaľ takéto tvrdenie vo veci je poskytnuté, musí takéto tvrdenie navrhovateľ aj preukázať, kedy a v ktorých obdobiach odporca riadne a včas neuhradil cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ mal potom uviesť, v ktorých fakturačných obdobiach si takúto svoju povinnosť odporca nesplnil a potom by dôkazné bremeno bolo na strane odporcu, aby tieto skutočnosti prípadnými dôkaznými prostriedkami buď vyvrátil resp. tvrdenia navrhovateľa potvrdil. Pokiaľ súd nemal

zo strany navrhovateľa žiadne tvrdenia o tom, aká konkrétna povinnosť zaplatiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, v ktorých obdobiach resp. v akej výške neboli uhrádzané, súd toto považuje za taký nedostatok, pre ktorý nemohol v rámci procesného dokazovania preskúmať okolnosť, že skutočne k takémuto porušeniu došlo. Legálnym dôsledkom takéhoto porušenia by potom bolo vypojenie SIM karty z prevádzky a nastúpenie sankcie vo forme zmluvnej pokuty. Navrhovateľ len vo všeobecnej rovine tvrdil porušenie nejakých povinností, ktoré nijakým spôsobom nekonkretizoval a o nich ani dôkaz nepredkladal najmenej vo forme faktúry za obdobie, ktorú odporca podľa jeho tvrdenia nemal zaplatiť.

V danej súvislosti súd poukazuje na tú skutočnosť, že súdy poskytujú poučenia o procesných právach účastníkov konania len v prípade, pokiaľ títo nie sú zastúpení advokátom tak, ako to predpokladá § 5 OSP. V danom prípade by bolo porušením zásady rovnosti účastníkov konania, keby súd vyzval resp. vyžadoval od jedného z účastníkov konania dôkazy, ktoré by presne špecifikoval tak, aby preukazovali ním tvrdený skutkový stav. Je len na účastníkoch konania, aké dôkazy v konaní predložia na preukázanie svojich tvrdení.

Z tohto dôvodu preto súd považoval návrh navrhovateľa za nedôvodný a tento zamietol.

Zároveň súd poukazuje na to, že v danej žalovanej veci nebolo možné návrhu navrhovateľa vyhovieť aj z iného dôvodu, pretože zmluvné dojednanie ohľadne zmluvnej podmienky boli už v konaniach pred súdom vyhlásené za neprijateľné zmluvné podmienky a z toho dôvodu za zmluvné podmienky, ktoré sú neplatné. Súd preto aj z takého dôvodu by návrhu navrhovateľa vyhovieť nemohol. Jedná sa najmä o rozhodnutia Okresného súdu Bardejov pod č. k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06. 12. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod spisovou značkou 16Co/32/2012 zo dňa 15. 03. 2012, Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 13C/125/2012, Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn. 12C/33/2013 tak, ako sú tieto rozhodnutia verejne prístupné na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR.

Súd taktiež rozhodol o práve na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods.1 OSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, pretože navrhovateľ v konaní úspešný nebol, preto právo na náhradu trov konania nemal. Odporca úspešný v konaní bol, avšak právo na náhradu trov konania si neuplatnil. Náhradu trov konania si uplatnil vedľajší účastník na strane odporcu, ktoré mu však súd nepriznal s odôvodnením, že tieto trovy konania neboli účelným spôsobom vynaložené, pretože okolnosti, ktoré vedľajší účastník namietal vo svojom písomnom vyjadrení súd skúma z úradnej povinnosti, a preto takto vynaložené trovy konania neboli účelné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 OSP, § 42 ods.3 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci

samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.